

Sygn. akt III AUz 223/12

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Maciej Piankowski (spr.)

Sędziowie: SA Aleksandra Urban

SA Jerzy Andrzejewski

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2012 r. w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy (...)sp. z o.o. w L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość składek

na skutek zażalenia (...) sp. z o.o. w L. na zarządzenie Przewodniczącego V Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 4 lipca 2012r., sygn. akt V U 246/12

postanawia:

uchylić zaskarżone zarządzenie.

Sygn. akt III AUz 223/12

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 4 lipca 2012r. Przewodniczący V Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Okręgowego w Słupsku zwrócił odwołanie płatnika (...) sp. z o.o. w L.. W uzasadnieniu wskazano, iż pomimo stosownego wezwania, wnioskodawca nie uzupełnił braków formalnych, które uniemożliwiały nadanie pismu prawidłowego biegu. Zgodnie z treścią art. 130 § 2 k.p.c. odwołanie należało zatem zwrócić.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wywiódł płatnik (...) sp. z o.o. w L., wnosząc o jego uchylenie i zarzucając naruszenie przepisów postępowania, a w szczególności art. 130 k.p.c. przez przyjęcie, iż skarżąca nie wykonała zobowiązania Sądu – bez skonkretyzowania tego zobowiązania. Skarżący podniósł, iż Sąd I instancji nie wskazał, jakich konkretnie zobowiązań spółka nie wykonała, a nadto nie odniósł się w żaden sposób do pisma wnioskodawcy wnoszącego o przedłużenie terminu do wykonania zobowiązania i wskazującego na brak precyzji w zobowiązaniu uniemożliwiający jego wykonanie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji, zwracając odwołanie powołał się na nieuzupełnienie braków formalnych przez wnioskodawcę. Zgodnie z treścią art. 130 § 1 k.p.c., jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania

warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym. Mylne oznaczenie pisma procesowego lub inne oczywiste niedokładności nie stanowią przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym. § 2 tegoż przepisu stanowi natomiast, iż po bezskutecznym upływie terminu przewodniczący zwraca pismo stronie. Pismo zwrócone nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma procesowego do sądu.

Podkreślić jednak należy, iż wezwanie o uzupełnienie braków pisma procesowego, aby mogło osiągnąć swój cel powinno być precyzyjne, tj. oznaczać braki w sposób dokładny, podać termin ich uzupełnienia oraz jednoznacznie określić skutek nie zachowania terminu. Wezwanie dopuszczające dwojaką interpretację nie czyni zadość tym wymaganiom i nie może skutkować sankcjami przewidzianych w odpowiednich przepisach (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2009r., sygn. akt V CZ 54/09, LEX nr 688060). Podobnie wypowiedział się Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 28 czerwca 2011r., sygn. akt II UZ 17/11, LEX nr 1068048, wskazując, iż wezwanie do uzupełnienia braków apelacji powinno być precyzyjne i jednoznaczne w treści, w szczególności co do określenia braku formalnego, uzupełnienia którego się wymaga.

Odnosząc powyższe do realiów przedmiotowej sprawy wskazać należy, iż w sytuacji, kiedy płatnik złożył odwołanie od co najmniej kilku decyzji organu rentowego, dotyczących różnych zainteresowanych, wezwanie do uzupełnienia braków formalnych odwołania, skierowane do płatnika, winno precyzować, którego z zainteresowanych postępowanie dotyczy. W niniejszej wezwaniu do uzupełnienia braków formalnych informacji takiej jednak nie zawierało. Okoliczność ta nie pozwala uznać wezwania do uzupełnienia braków odwołania za precyzyjne i jednoznaczne w treści, skoro nie wiadomo sprawy którego z ubezpieczonych de facto dotyczy, a tym samym nie może stanowić podstawy do zastosowania przewidzianych w treści art. 130 § 2 k.p.c. sankcji.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny na mocy art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. postanowił, jak w sentencji.